

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA EDUKACJI I NAUKI¹⁾

z dnia ... 2022 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej

Na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. a, b, e, f i h ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz. U. poz. 356, z 2018 r. poz. 1679, z 2021 r. poz. 1533 oraz z 2022 r. poz. 609 i 1717) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku nr 2:
 - a) w części zatytułowanej „W szkole podstawowej na I etapie edukacyjnym, obejmującym klasy I–III – edukacja wczesnoszkolna, edukacja realizowana jest w formie kształcenia zintegrowanego. Na II etapie edukacyjnym, obejmującym klasy IV–VIII, realizowane są następujące przedmioty:” po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) język łaciński;”,
 - b) w części zatytułowanej „II etap edukacyjny: klasy IV–VIII”:

¹⁾ Minister Edukacji i Nauki kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji i Nauki (Dz. U. z 2022 r. poz. 18 i 1842).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 655, 1079, 1116, 1383, 1700, 1730 i 2089.

- po części zatytułowanej „**Język obcy nowożytny**” dodaje się część zatytułowaną „**Język łaciński**” w brzmieniu:

„**Język łaciński**

Zasadniczym założeniem przedmiotu język łaciński nauczanego w klasach VII i VIII szkoły podstawowej jest uczenie rozumienia tekstów pisanych lub wygłaszanych w języku łacińskim. Mając na uwadze realizację tego celu w ramach tego przedmiotu przewidziano nauczanie leksyki (w oparciu o słowniki frekwencyjne). Pod tym względem podstawa programowa kształcenia ogólnego w zakresie języka łacińskiego przypomina podstawę programową kształcenia ogólnego w zakresie języka obcego nowożytnego (np. w zakresie liczby jednostek leksykalnych przewidzianych do opanowania na danym etapie kształcenia). W nauczaniu języka łacińskiego powinien być położony nacisk na rozbudowywanie słownictwa i poznawanie frazeologii.

Nauczanie języka łacińskiego, w oczywisty sposób, różni się jednak od nauczania języków obcych nowożytnych, co zostało odzwierciedlone w podstawie programowej. Należy podkreślić, że bezspornym faktem jest to, że języki, wartości, idee, gatunki literackie i estetyczne smaki oraz kultura materialna starożytnej Grecji i Rzymu przez wieki wpływała, a w pewnej mierze do dziś wpływa na kształt świata cywilizacji zachodniej i nie tylko zachodniej. Chociaż jest to fakt znany, uczniowie rzadko mogą przekonać się o tym bezpośrednio na innych przedmiotach. Z tego też względu nauczanie języka łacińskiego ma uzupełniać i komentować informacje dotyczące tych aspektów, które uczniowie poznają przede wszystkim na lekcjach innych przedmiotów humanistycznych. Język łaciński był bowiem pierwszym językiem nauk biologicznych, a jego leksyka jest obecna w pojęciach fizycznych i chemicznych.”,

- część zatytułowana „**Technika**” otrzymuje brzmienie:

„**Technika**

Głównym celem techniki jest opanowanie przez uczniów praktycznych metod działań technicznych przez realizację prostych projektów opartych na przetwarzaniu różnych materiałów przy użyciu odpowiednich narzędzi i urządzeń. Podczas praktycznej działalności uczeń wyrabia prawidłowe nawyki

zachowań, które są niezbędne w dorosłym życiu zawodowym. Ma możliwość działania na realnym stanowisku pracy uwzględniającym niezbędne wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy. Wykorzystanie metody praktycznej działalności powoduje, że technika staje się przedmiotem weryfikacji i praktycznego wykorzystania wiedzy zdobytej na I etapie edukacyjnym i już poznanej z zakresu m.in. matematyki, przyrody, historii, biologii i informatyki. Na zajęciach techniki uczeń ujawnia swoje predyspozycje, zainteresowania techniczne i zawodowe, odkrywa talenty i pasje związane z różnymi obszarami techniki i technologii. Przedmiot technika stanowi nieodzowny element łączący kształcenie ogólne i kształcenie zawodowe w przyszłości. To na tych zajęciach przyszli technicy i inżynierowie rozbudzają swoje zainteresowania techniczne, które wpływają na wybór dalszego kształcenia oraz wybór wykonywanego zawodu w dorosłym życiu.

Przedmiot technika spełnia istotną rolę wychowawczą, uczy szacunku do wytwarzanych dóbr materialnych oraz kreuje postawy świadomego użytkownika zdobyczy techniki przez respektowanie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, obowiązującego regulaminu, poszanowanie mienia oraz współpracy w grupie.

Kolejnym celem przedmiotu technika jest przygotowanie ucznia do świadomego i odpowiedzialnego uczestnictwa w ruchu drogowym opartego na szacunku dla drugiego człowieka. Na zajęciach poświęconych wychowaniu komunikacyjnemu uczeń zdobywa wiedzę na temat przepisów i zasad obowiązujących uczestników ruchu drogowego (pasażerów, pieszych i kierujących rowerem lub innymi urządzeniami wykorzystywanymi przez uczniów w ruchu drogowym takimi jak: hulajnogi elektryczne, urządzenia transportu osobistego, urządzenia wspomagające ruch) oraz poznaje zagrożenia wynikające z ich nieprzestrzegania.

Lekcje techniki przygotowują młodego człowieka przede wszystkim do sprawnego, odpowiedzialnego i bezpiecznego korzystania z nowoczesnych urządzeń technicznych codziennego użytku oraz do radzenia sobie z ciągle

zmieniającą się rzeczywistością techniczną, a także przygotowują do świadomego przestrzegania obowiązujących zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i radzenia sobie z zagrożeniami w ruchu drogowym.”,

- c) w części zatytułowanej „II ETAP EDUKACYJNY: KLASY IV–VIII”:
- po części zatytułowanej „**JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY**” dodaje się część zatytułowaną „**JĘZYK ŁACIŃSKI**” w brzmieniu:

„JĘZYK ŁACIŃSKI

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- I. W zakresie kompetencji językowych.
 1. Znajomość gramatyki i słownictwa języka łacińskiego na poziomie pozwalającym na rozumienie prostych tekstów.
 2. Świadomość relacji między językami używanymi w Europie.

- II. W zakresie kompetencji kulturowych.
 1. Znajomość podstawowych faktów dotyczących twórczości najważniejszych autorów piszących po łacinie od starożytności do czasów nowożytnych oraz wybranych autorów starogreckich.
 2. Podstawowa znajomość wybranych, ważnych zjawisk z zakresu kultury antycznej oraz tradycji antyku w kulturze polskiej i światowej.
 3. Znajomość wybranych pojęć i terminów naukowych oraz ich grecko-rzymskiego rodowodu.

- III. W zakresie kompetencji społecznych.
 1. Rozumienie dziedzictwa antyku grecko-rzymskiego jako ideowego i materialnego fundamentu cywilizacji zachodniej i kultury polskiej.
 2. Świadomość istnienia wartości zrodzonych na podłożu kultur greckiej i rzymskiej, wzbogaconych przez pierwiastek judeochrześcijański, aktualnych w późniejszych epokach i współcześnie.
 3. Świadomość celowości nauczania przedmiotów humanistycznych, nakierowanych na zakorzenienie w tradycji, ocalenie i aktualizowanie istotnych z historycznego punktu widzenia wartości, postaw i idei.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. W zakresie kompetencji językowych. Uczeń:

- 1) zna słownictwo łacińskie w liczbie około 500 najczęściej używanych wyrazów (według słownika frekwencyjnego opartego na korpusie tekstów klasycznych);
- 2) rozpoznaje następujące formy z zakresu gramatyki języka łacińskiego:
 - a) formy fleksyjne rzeczowników regularnych deklinacji I–V,
 - b) formy fleksyjne przymiotników regularnych deklinacji I–III w stopniu równym,
 - c) formy przymiotników *bonus, malus, magnus, parvus, multi, pauci* w stopniu równym, wyższym i najwyższym,
 - d) formy przysłówków pochodzących od przymiotników regularnych w stopniu równym,
 - e) formy przysłówków *bene* i *male* w stopniu równym, wyższym i najwyższym,
 - f) formy fleksyjne i zasady użycia zaimków osobowych i dzierżawczych oraz zaimków: *hic, ille, is, qui, quis*,
 - g) formy fleksyjne liczebników głównych i porządkowych 1–100 oraz *mille*,
 - h) formy podstawowe czasowników koniugacji I–IV oraz
 - formy trybu rozkazującego czasu teraźniejszego (*imperativus praesentis activi*),
 - formy bezokolicznika czasu teraźniejszego strony czynnej (*infinitivus praesentis activi*),
 - formy trybu orzekającego w stronie czynnej i biernej czasu teraźniejszego (*indicativus praesentis activi et passivi*), przeszłego dokonanego (*indicativus perfecti activi et passivi*), przeszłego niedokonanego (*indicativus perfecti activi et passivi*) i przyszłego (*indicativus futuri I activi et passivi*),
 - formy imiesłowów: *participium praesentis activi, participium perfecti passivi*,

- i) wymienione w lit. h formy najczęściej używanych czasowników nieregularnych: *esse, fieri, ire, ferre, velle, nolle* (oraz ich najczęściej występujące *composita*),
 - j) podstawowe przyimki i ich rekcję;
- 3) rozpoznaje następujące zjawiska składniowe z zakresu gramatyki języka łacińskiego:
- a) zdania z orzeczeniem imiennym,
 - b) strukturę składniową zdania w stronie czynnej i biernej,
 - c) podstawowe spójniki zdań współrzędnych,
 - d) podstawowe spójniki zdań podrzędnych łączących się z *indicativem*,
 - e) konstrukcję składniową *accusativus cum infinitivo*,
 - f) funkcje składniowe i semantyczne przypadków: *dativus possessivus, ablativus temporis, ablativus instrumenti*,
 - g) bezprzyimkowe użycie nazw miast;
- 4) potrafi posługiwać się podstawową łacińską terminologią gramatyczną oraz podać polskie odpowiedniki łacińskich określeń gramatycznych;
- 5) rozróżnia najważniejsze warianty wymowy łacińskiej;
- 6) rozumie proste wypowiedzi pisemne w języku łacińskim:
- a) określa główną myśl tekstu,
 - b) znajduje w tekście określone informacje,
 - c) rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu,
 - d) układa informacje w określonym porządku;
- 7) rozumie znaczenie najczęściej używanych łacińskich zwrotów i sentencji oraz paremii, a także podstawowy sens łacińskich inskrypcji obecnych w przestrzeni publicznej, krótkich cytatów łacińskich pojawiających się w tekstach polskich itp.;
- 8) korzysta ze źródeł informacji dotyczących języka łacińskiego (np. słowników, baz danych), również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych;
- 9) potrafi przełożyć prosty tekst łaciński na język polski z zachowaniem polskiej normy językowej;

- 10) posiada świadomość językową (np. podobieństw i różnic między językami oraz wpływu języka łacińskiego na języki nowożytne).

II. W zakresie kompetencji kulturowych uczeń rozumie specyfikę kultury klasycznej:

- 1) zna wybrane utwory literackie i inne teksty ważne dla kultury klasycznej w jej ciągłości od starożytności po czasy współczesne;
- 2) zna wybrane teksty kultury istotne dla wspólnoty europejskiej oraz światowej, które czerpią z kultury klasycznej;
- 3) rozpoznaje wartości związane z dziedzictwem kulturowym antyku (np. demokracja, republika, tolerancja, wolność, cnota, umiar, stosowność);
- 4) rozpoznaje tematy, motywy, toposy charakterystyczne dla literatury antycznej;
- 5) rozumie najważniejsze aspekty procesów kształtowania się kultury świata zachodniego;
- 6) potrafi wskazać elementy kultury europejskiej zakorzenione w tradycji antycznej i ocenić jej wartość.

III. W zakresie kompetencji społecznych. Uczeń:

- 1) dokonuje samooceny i wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem (np. korzystanie ze słownika, poprawianie błędów, prowadzenie notatek, stosowanie mnemotechnik);
- 2) współdziała w grupie (np. w lekcyjnych i pozalekcyjnych językowych pracach projektowych);
- 3) dostrzega wagę systematyczności i dokładności w poznawaniu języka obcego;
- 4) uczy się pokonywać trudności w mierzeniu się z wyzwaniami intelektualnymi;
- 5) dostrzega i docenia rolę języka łacińskiego oraz kultury starożytnej Grecji i Rzymu w kształtowaniu języków i kultur czerpiących z dziedzictwa antyku.

Warunki i sposób realizacji

Nauczanie języka łacińskiego jako języka obcego różni się zasadniczo od nauczania języków obcych nowożytnych. Podstawowym celem nauczania języka łacińskiego jest możliwie najefektywniejsze obcowanie ucznia z tekstami literackimi i nieliterackimi (np. inskrypcjami), zapisywanymi w języku łacińskim od ponad 2000 lat. Droga prowadząca do tego celu, a więc metody, które konkretni nauczyciele jak również autorzy podręczników uznają za najlepsze, nie jest są określone w podstawie programowej. Należy pamiętać, że w Polsce, w przeciwieństwie do większości społeczeństw zachodnich, nauczanie języka łacińskiego jest niemal nieobecne, w związku z czym, niezależnie od wybranych metod nauczania, niezwykle istotnym i trudnym zadaniem stojącym przed nauczycielami jest przekonanie uczniów o atrakcyjności i doniosłości nauki tego języka.

W związku z tym niezbędne jest:

- 1) zapewnienie przez szkołę odpowiednio wyposażonej sali z dostępem do pomocy wizualnych, projektora, komputera i słowników;
- 2) tworzenie takich zadań, które wykażą aktualność języka łacińskiego jako kodu kulturowego elit w historii kultury świata zachodniego ostatnich 2000 lat;
- 3) tworzenie takich zadań językowych, które wykażą pokrewieństwo języków obcych nowożytnych z językiem łacińskim;
- 4) uświadomienie uczniom, że nauka każdego języka obcego, w tym w szczególności języka łacińskiego służy celom innym niż tylko wąsko pojmowanym celom pragmatycznym (np. rozwój kariery zawodowej i umiejętności profesjonalnych), ale przede wszystkim nauka tego języka ma służyć poszerzeniu rozumienia świata oraz spotkaniu z inną kulturą;
- 5) zachęcanie uczniów do samooceny własnej pracy i stosowania różnych technik służących uczeniu się.

Teksty do czytania dla uczniów powinny być dobrane tak, aby mogli oni sami przekonać się o tym, że język łaciński był językiem powszechnie używanym

przez ponad 2000 lat w literaturze i nauce europejskiej. Materiał kulturowy również powinien zostać opracowany tak, aby wykazać długie trwanie pewnych wzorów kulturowych, instytucji czy idei wykształconych i rozwiniętych w grecko-rzymskim antyku oraz ich dzisiejszą aktualność. W przypadku języka łacińskiego kultura jest niezwykle istotna również dla kształtu współczesności, w której żyjemy. Zadaniem nauczycieli jest więc rozwijanie ciekawości, szacunku i otwartości wobec innych kultur – także tych tworzonych przez społeczeństwa w przeszłości.”;

- część zatytułowana „**TECHNIKA**” otrzymuje brzmienie:

„TECHNIKA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- I. Rozpoznawanie i opis działania elementów środowiska technicznego.
 1. Postrzeganie elementów środowiska technicznego jako dobro materialne stworzone przez człowieka.
 2. Identyfikowanie różnorodnych elementów technicznych w najbliższym otoczeniu, również w infrastrukturze drogowej.
 3. Klasyfikowanie elementów technicznych do określonej grupy (budowlanej, mechanicznej, elektrycznej, komunikacyjnej itp.).
 4. Rozróżnianie elementów budowy i wyjaśnianie działania wybranych narzędzi, przyrządów, urządzeń technicznych oraz roweru.
 5. Wyszukiwanie i interpretacja informacji technicznych na urządzeniach i ich opakowaniach.
 6. Określanie zalet i wad rozwiązań materiałowych i konstrukcyjnych zastosowanych do produkcji wytworów technicznych.
 7. Wykrywanie, ocenianie i usuwanie nieprawidłowości w działaniu sprzętu technicznego oraz roweru.
 8. Pozyskiwanie informacji z różnych źródeł na temat nowoczesnych dziedzin techniki, ciekawostek i wynalazków technicznych i motoryzacyjnych.
 9. Projektowanie i konstruowanie modeli urządzeń technicznych z wykorzystaniem zestawów poliwalentnych.

- II. Planowanie i realizacja praktycznych działań technicznych (od pomysłu do wytworu).
1. Rozpoznawanie potrzeby wykonania wytworu technicznego oraz analizowanie możliwości jego wykorzystania. Motywowanie do działania.
 2. Planowanie i wykonywanie pracy o różnym stopniu trudności.
 3. Posługiwanie się rysunkiem technicznym, czytanie instrukcji słownej i rysunkowej podczas planowania i wykonywania pracy wytwórczej.
 4. Opracowanie planu pracy (nazywanie czynności technologicznych, zachowanie odpowiedniej kolejności tych czynności, szacowanie czasu potrzebnego na ich wykonanie).
 5. Organizowanie stanowiska pracy (dobór narzędzi, przyrządów i urządzeń do obróbki danego materiału).
 6. Poszanowanie zasad i norm regulujących proces wytwarzania wytworu technicznego (regulamin pracowni, zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, współpraca w grupie, kontrakt).
 7. Komunikowanie się językiem technicznym.
 8. Analizowanie możliwości udoskonalenia sposobu wykonania i działania realizowanego wytworu.
 9. Przewidywanie skutków własnego działania technicznego, podejmowanie działań z namysłem i planem pracy. Rozwijanie cech dokładności, precyzji i ostrożności.
 10. Oszczędne i racjonalne gospodarowanie materiałami, czasem i własnym potencjałem.
 11. Ponoszenie odpowiedzialności za wyniki pracy grupowej i samoocena realizacji wytworu technicznego.
- III. Sprawne i bezpieczne posługiwanie się narzędziami, sprzętem technicznym, rowerem oraz innymi urządzeniami wykorzystywanymi przez uczniów w ruchu drogowym (hulajnogi elektryczne, urządzenia transportu osobistego, urządzenia wspomagające ruch).

1. Interpretacja informacji dotyczących bezpiecznej eksploatacji urządzeń technicznych i ich awaryjności. Analiza instrukcji obsługi.
 2. Odpowiedzialne korzystanie z podstawowych narzędzi i urządzeń do obróbki ręcznej i mechanicznej, narzędzi pomiarowych i roweru.
 3. Przewidywanie i analizowanie zagrożeń wynikających z niewłaściwego użytkowania sprzętu technicznego, roweru oraz innych urządzeń wykorzystywanych przez uczniów w ruchu drogowym.
 4. Postępowanie podczas wypadku przy pracy oraz podczas wypadku drogowego. Umiejętność udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej w typowych sytuacjach zagrożenia.
 5. Utrzymywanie ładu na stanowisku pracy. Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.
 6. Poszanowanie narzędzi, urządzeń, sprzętu technicznego, rowerów oraz innych urządzeń wykorzystywanych przez uczniów w ruchu drogowym oraz pracy własnej i drugiego człowieka.
- IV. Dostrzeganie wartości i zagrożeń techniki w aspekcie integralnego rozwoju człowieka i poszanowania jego godności.
1. Rozpoznawanie osiągnięć technicznych, które przysłużyły się rozwojowi postępu technicznego, a tym samym człowiekowi (lżejsza praca, komfort życia, przemieszczanie się).
 2. Charakterystyka zagrożeń występujących we współczesnej cywilizacji spowodowanych postępowaniem technicznym (wojny, terroryzm, zanieczyszczenie środowiska, w tym emisja substancji szkodliwych z silników różnych środków transportu, zagrożenie zdrowia psychicznego i somatycznego itp.).
 3. Przewidywanie zagrożeń ze strony wytworów techniki w różnych dziedzinach życia.
 4. Kształtowanie postawy odpowiedzialnego i świadomego uczestnika ruchu drogowego, szanującego prawo o ruchu drogowym.
- V. Rozwijanie kreatywności technicznej.

1. Poznawanie siebie oraz swoich predyspozycji do wykonywania zadań technicznych.
2. Rozwijanie zainteresowań technicznych.
3. Przyjmowanie postawy twórczej, racjonalizatorskiej.

VI. Przyjmowanie postawy proekologicznej.

1. Przyjmowanie postawy odpowiedzialności za współczesny i przyszły stan środowiska.
2. Kształtowanie umiejętności segregowania i wtórnego wykorzystania odpadów znajdujących się w najbliższym otoczeniu.
3. Ekologiczne postępowanie z wytworami technicznymi, szczególnie uszkodzonymi lub zużytymi.
4. Uświadomienie zależności między ruchem drogowym a ekologią (pojazdy hybrydowe, elektryczne, napędzane wodorem, gazem itp.).

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. Kultura pracy. Uczeń:

- 1) przestrzega regulaminu pracowni technicznej;
- 2) przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowisku;
- 3) wyjaśnia znaczenie znaków bezpieczeństwa (piktogramów);
- 4) dba o powierzone narzędzia i przybory;
- 5) współpracuje i podejmuje różne role, działając w zespole;
- 6) posługuje się nazewnictwem technicznym;
- 7) wykonuje prace z należytą starannością i dbałością;
- 8) jest świadomym i odpowiedzialnym użytkownikiem wytworów techniki;
- 9) śledzi postęp techniczny oraz dostrzega i poznaje zmiany zachodzące w technice wokół niego;
- 10) ocenia swoje predyspozycje techniczne w kontekście wyboru przyszłego kierunku kształcenia.

II. Wychowanie komunikacyjne. Uczeń:

- 1) przestrzega przepisów i zasad obowiązujących w ruchu drogowym oraz interpretuje znaki i sygnały drogowe dotyczące pasażera, pieszego i kierującego rowerem oraz innymi urządzeniami wykorzystywanymi przez uczniów w ruchu drogowym:
 - a) klasyfikuje uczestników ruchu drogowego,
 - b) definiuje najważniejsze pojęcia związane z ruchem drogowym (droga, jej elementy i rodzaje, pojazdy i ich rodzaje itp.),
 - c) charakteryzuje podstawowe manewry w ruchu drogowym,
 - d) interpretuje zasady ruchu drogowego obowiązujące na skrzyżowaniach oraz przejazdach kolejowych,
 - e) uzasadnia konieczność stosowania zasady szczególnej ostrożności i ograniczonego zaufania,
 - f) wyjaśnia sposób zachowania się w miejscu wypadku drogowego oraz potrafi przekazać odpowiednim służbom informację o wypadku,
 - g) rozróżnia znaki drogowe pionowe i poziome oraz objaśnia ich znaczenie,
 - h) interpretuje znaczenie sygnałów nadawanych przez osoby uprawnione do kierowania ruchem, określa hierarchię ważności znaków i sygnałów;
- 2) bezpiecznie uczestniczy w ruchu drogowym, jako pasażer, pieszy i rowerzysta:
 - a) wyjaśnia rolę i konsekwencje niestosowania środków bezpieczeństwa przez pieszego (elementy odblaskowe), kierowcę i pasażerów w pojazdach samochodowych (pasy bezpieczeństwa, foteliki, zagłówki itp.), kierującego np. rowerem (kask, elementy odblaskowe itp.),
 - b) omawia zasady zachowania się na przystankach oraz w środkach komunikacji publicznej,
 - c) interpretuje warunki dopuszczenia do uczestnictwa w ruchu drogowym kierującego rowerem, hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego,

- d) dysponuje wiedzą teoretyczną dotyczącą bezpiecznego poruszania się rowerem w zakresie umożliwiającym przystąpienie do egzaminu na kartę rowerową,
 - e) posiada umiejętność jazdy rowerem – w przypadku ubiegania się o kartę rowerową,
 - f) korzysta w sposób świadomy z elementów podnoszących bezpieczeństwo w ruchu drogowym,
 - g) respektuje nakazy i zakazy obowiązujące pasażera, pieszego, kierującego rowerem oraz innymi urządzeniami wykorzystywanymi przez uczniów w ruchu drogowym,
 - h) przedstawia konsekwencje korzystania z telefonu lub innego urządzenia elektronicznego podczas wchodzenia lub przechodzenia przez jezdnię, podczas kierowania rowerem oraz innymi urządzeniami wykorzystywanymi przez uczniów w ruchu drogowym,
 - i) przyjmuje postawę szacunku wobec innych uczestników ruchu drogowego ze szczególnym uwzględnieniem osób niepełnosprawnych i starszych;
- 3) konserwuje i reguluje rower oraz przygotowuje go do jazdy z zachowaniem zasad bezpieczeństwa:
- a) rozpoznaje i klasyfikuje układy techniczne roweru ze względu na ich budowę i funkcję jaką pełnią,
 - b) kontroluje i reguluje elementy roweru wpływające na bezpieczeństwo jazdy,
 - c) wymienia obowiązkowe i zalecane wyposażenie roweru oraz wyjaśnia konieczność utrzymywania go w sprawności technicznej.

III. Inżynieria materiałowa. Uczeń:

- 1) rozpoznaje, charakteryzuje i określa właściwości:
 - a) materiałów konstrukcyjnych (papier, drewno i materiały drewnopochodne, metale, tworzywa sztuczne, materiały

włókiennicze, materiały kompozytowe, materiały elektrotechniczne),

- b) elementów elektrotechnicznych i elektronicznych (źródła prądu elektrycznego, żarówki, wyłączniki, przełączniki, bezpieczniki, rezystory, diody, tranzystory, kondensatory, cewki itp.);
- 2) stosuje odpowiednie metody konserwacji materiałów konstrukcyjnych;
- 3) dobiera materiał w zależności od charakteru pracy;
- 4) dobiera zamienniki materiałowe, uwzględniając ich właściwości;
- 5) racjonalnie gospodaruje różnorodnymi materiałami;
- 6) rozróżnia i stosuje zasady segregowania i przetwarzania odpadów z różnych materiałów oraz elementów elektrotechnicznych i elektronicznych.

IV. Dokumentacja techniczna. Uczeń:

- 1) rozróżnia rysunki techniczne (maszynowe, budowlane, elektryczne, krawieckie, schematy elektroniczne);
- 2) wykonuje proste rysunki techniczne w postaci szkiców;
- 3) przygotowuje dokumentację rysunkową (stosuje rzuty prostokątne i aksonometryczne);
- 4) czyta rysunki wykonawcze i złożeniowe;
- 5) analizuje rysunki zawarte w instrukcjach obsługi i katalogach;
- 6) odczytuje i interpretuje informacje zamieszczone w instrukcjach obsługi urządzeń, na tabliczce znamionowej, opakowaniach żywności, metkach odzieżowych, elementach elektronicznych itp.

V. Mechatronika. Uczeń:

- 1) wyjaśnia na przykładach prostych urządzeń zasady współdziałania elementów mechanicznych, elektrycznych i elektronicznych;
- 2) odpowiedzialnie i bezpiecznie posługuje się sprzętem mechanicznym, elektrycznym i elektronicznym znajdującym się w domu;

- 3) projektuje i konstruuje, m.in. z gotowych elementów proste urządzenia i mechanizmy, zabawki, roboty, modele mechaniczno-elektroniczne, w tym programowalne.

VI. Technologia wytwarzania. Uczeń:

- 1) rozróżnia rodzaje obróbki różnych materiałów oraz dostosowuje rodzaj obróbki do przewidzianego efektu końcowego;
- 2) dobiera i dostosowuje narzędzia wykorzystywane do określonej obróbki;
- 3) bezpiecznie posługuje się narzędziami, przyborami i urządzeniami;
- 4) opracowuje harmonogram działań przy różnych formach organizacyjnych pracy;
- 5) reguluje urządzenia techniczne;
- 6) dokonuje pomiarów za pomocą odpowiedniego sprzętu pomiarowego;
- 7) dokonuje montażu poszczególnych części w całość, stosując różne rodzaje połączeń (rozłączne i nierozłączne, pośrednie i bezpośrednie, spoczynkowe i ruchowe).

Warunki i sposób realizacji

Na zajęciach techniki uczniowie powinni nabyć umiejętności planowania i wykonywania pracy o różnym stopniu trudności, co ułatwi im kształtowanie poprawnych nawyków podczas działalności technicznej oraz umożliwi dostrzeżenie różnorodnych elementów technicznych w najbliższym otoczeniu, a także zdobycie wiedzy na temat ich budowy, funkcjonowania i bezpiecznego z nich korzystania.

Nauczanie techniki powinno być oparte przede wszystkim na tworzeniu różnorodnych konstrukcji wszechobecnych w życiu codziennym i zawodowym. Przez „konstrukcje techniczne” należy rozumieć wszystkie wytwory w otaczającej rzeczywistości. Będzie to zarówno dom, samochód, komputer, robot czy most, ale również odzież, zabawka itp. Konstrukcje te powinny być filarem edukacji technicznej. Praca nad tworzeniem konstrukcji wyzwala określone

zachowania i postępowanie, które odpowiednio ukierunkowane kształtują osobowość ucznia, jego zaangażowanie, kreatywność, twórcze myślenie oraz przygotowują go do życia i pracy zawodowej. Tworzenie konstrukcji uczy odpowiedzialności od początku jej tworzenia do zakończenia. Niedokładne wykonanie lub brak jakiegokolwiek części konstrukcji, niezgodność działań z procedurą, brak dyscypliny pracy – wszystko to rodzi niepowodzenie. W wykonywaniu konstrukcji wszystkie ogniwa są ważne, co uczeń uświadamia sobie podczas prac nad nią. Technika nauczana przez tworzenie konstrukcji technicznych kształtuje odpowiedzialnego, świadomego swych działań młodego człowieka, pozwala na rozpoznanie kompetencji technicznych charakteryzujących uczniów o wybitnych zdolnościach w tym zakresie.

Bardzo istotnym zadaniem w nauczaniu techniki jest kształtowanie u uczniów zainteresowań technicznych, które mogą mieć decydujący wpływ na wybór dalszej drogi kształcenia i przyszłego zawodu. W realizacji tego zadania olbrzymią rolę odgrywa nauczyciel, który powinien wzmocnić motywację ucznia w rozwijaniu zainteresowań szeroko rozumianą techniką. Przedmiot technika w szkole podstawowej jest elementem edukacji przedzawodowej, która obejmuje obszary decydujące o rozwoju ucznia w okresie poprzedzającym systematyczne kształcenie zawodowe. Edukacja ta jest nieodzownym składnikiem kształcenia ogólnego uczniów oraz warunkiem wszechstronnego rozwoju ich osobowości. Działania te nabierają szczególnego znaczenia w sytuacji zapotrzebowania gospodarki i przemysłu na pracowników wykształconych technicznie.

Na zajęciach techniki uczeń powinien mieć możliwość realizacji innowacyjnych rozwiązań konstrukcyjnych lub materiałowych. Istotne jest stworzenie takiego środowiska dydaktycznego, które będzie rozbudzało myślenie twórcze uczniów. W przypadku wykonywania prac wytwórczych zalecaną metodą pracy na zajęciach techniki jest metoda projektu.

Cele zawarte w podstawie programowej można osiągnąć przede wszystkim przez działania praktyczne. Dlatego rekomendowane jest, aby szkoła

dysponowała miejscem do wykonywania działań technicznych przez uczniów. Powinno to być wyodrębnione pomieszczenie lub sala lekcyjna oznaczona jako „Pracownia techniczna”. W obu przypadkach pracownia powinna być odpowiednio wyposażona do działań o charakterze wytwórczym i dostosowana do liczby uczniów oraz zapewniać bezpieczną pracę dzieci, i umożliwiać przechowywanie prac uczniowskich.

Kolejnym zadaniem realizowanym w ramach lekcji techniki, jest przygotowanie uczniów do świadomego uczestnictwa we współczesnym ruchu drogowym przez ukształtowanie w nich postaw bezpiecznego zachowania, właściwej oceny sytuacji na drodze, niepowodowanie zagrożeń dla siebie i innych, poznanie niebezpieczeństw wynikających z nieprzestrzegania przepisów i zasad obowiązujących w ruchu drogowym.

Proces edukacji ucznia w zakresie wychowania komunikacyjnego powinien być prowadzony systematycznie od najmłodszych lat, a zakres treści powinien być uzupełniany o informacje i umiejętności adekwatne do wieku uczniów. W klasach IV–VI treści dotyczące bezpieczeństwa w ruchu drogowym są kontynuacją zagadnień nauczanych na I etapie edukacji (klasy I–III) i rozszerzone o treści, które są niezbędne do uzyskania karty rowerowej. Godziny przeznaczone na realizację tych treści powinny być rozłożone w cyklu trzyletnim – z uwzględnieniem specyfiki konkretnej klasy uczniowskiej w danej szkole.

Szkoła powinna zapewnić możliwość uzyskania karty rowerowej przez ucznia, który ukończył 10 lat. Oznacza to, że egzamin na kartę rowerową może się odbywać w klasach IV–VI. Zadania dotyczące przygotowania ucznia do uzyskania karty rowerowej oraz przeprowadzenie egzaminu na kartę rowerową powinny być realizowane przez szkołę zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1212, z późn. zm.³⁾).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1997, 2269, 2328 i 2490 oraz z 2022 r. 655 i 1002.

Ważne jest, aby szkoła posiadała na wyposażeniu różnorodne pomoce i środki dydaktyczne wspomagające zdobycie wiedzy w zakresie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a do praktycznej nauki jazdy niezbędny sprzęt, jakim jest rower. W celu bezpiecznego uczestnictwa w rzeczywistym ruchu drogowym, uczniowie powinni bezwzględnie opanować praktyczną jazdę rowerem najpierw w miasteczku ruchu drogowego lub na placu szkolnym odpowiednio do tego przygotowanym.

W miarę lokalnych możliwości, szkoły powinny współpracować z osobami i instytucjami mogącymi wspierać edukację komunikacyjną, szczególnie w zakresie udzielania pierwszej pomocy, doskonalenia techniki jazdy rowerem oraz prowadzenia egzaminów na kartę rowerową. Mowa tu o miasteczkach ruchu drogowego, Policji (Wydziały Ruchu Drogowego), Wojewódzkich Ośrodkach Ruchu Drogowego, ratownikach medycznych, Straży Miejskiej, Straży Pożarnej, Inspektoratach Transportu Drogowego itp. Szkoły powinny również uczestniczyć w akcjach edukacyjnych organizowanych w środowisku lokalnym lub o szerszym zasięgu, a szczególnie w corocznych ogólnopolskich turniejach wiedzy o bezpieczeństwie w ruchu drogowym.

Wychowanie komunikacyjne powinno być interdyscyplinarnym zadaniem szkoły. Oznacza to, że nauczyciele wielu przedmiotów powinni uwzględniać tematykę bezpieczeństwa na drogach w realizowanych przez siebie programach nauczania, a dyrektorzy szkół i rady pedagogiczne, tworząc program wychowawczo-profilaktyczny na dany rok szkolny, powinni umieścić w nim zadania z zakresu bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Możliwe jest również organizowanie zajęć przygotowujących do uzyskania karty rowerowej podczas innych zajęć np. zajęć z wychowawcą, na wychowaniu fizycznym, przyrodzie. Dobrą praktyką jest powołanie w szkole nauczyciela – koordynatora wychowania komunikacyjnego. Osoba taka powinna planować i nadzorować cały proces edukacji komunikacyjnej w danej szkole.”;

- 2) w załączniku nr 4a:
 - a) w części zatytułowanej „Przedmioty nauczania z zakresu kształcenia ogólnego w branżowej szkole I stopnia:” pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) biznes i zarządzanie;”,
- b) uchyla się część zatytułowaną „**Podstawy przedsiębiorczości**”,
- c) po części zatytułowanej „**Podstawy przedsiębiorczości**” dodaje się część zatytułowaną „**Biznes i zarządzanie**” w brzmieniu:

„Biznes i zarządzanie

Zmienność i złożoność współczesnego świata stawia szczególne wyzwania przed młodzieżą, która musi posiadać ugruntowane kompetencje przedsiębiorcze, aby móc im sprostać. Głównym celem przedmiotu jest wyposażenie uczniów w wiedzę i umiejętności oraz kształtowanie postaw, które pozwolą na aktywne działanie i odnoszenie sukcesów na różnych polach – nie tylko w wymiarze biznesowym, ale również prywatnym, rodzinnym, zawodowym i społecznym.

Złożoność otaczającej nas rzeczywistości sprawia, że zakres treści przedmiotu stanowi syntezę wybranych elementów wiedzy z zakresu zarządzania, w tym szczególnie zarządzania projektami, ekonomii, finansów osobistych, funkcjonowania rynku pracy, socjologii, psychologii oraz prawa. W ramach przedmiotu uczniowie zapoznają się z podstawowymi kategoriami, mechanizmami i procesami ekonomicznymi oraz ich uwarunkowaniami instytucjonalnymi, behawioralnymi, kulturowymi i rynkowymi. Postawy przedsiębiorcze i wspierające je umiejętności powinny zatem wynikać pośrednio z tej wiedzy. W procesie kształcenia uczniowie dowiadują się, jak – podejmując indywidualne wybory – działać przedsiębiorczo (w tym prowadząc własny biznes), a zarazem być społecznie odpowiedzialnym. Zakres przedmiotu jest zgodny z definicją przedsiębiorczości jako kompetencji kluczowej. Uzasadnia to konieczność przyjęcia jego szeroko zakrojonej koncepcji, w której – dzięki wyposażeniu uczniów w wiedzę ekonomiczną i finansową – kształtuje się ich umiejętności elastycznego zachowania na rynku pracy i zarządzania oraz rozwija cechy przywódcze. Niezmiernie ważne jest także kształtowanie u uczniów szacunku do wartości będących fundamentem gospodarki rynkowej i społecznie odpowiedzialnego biznesu, a także postaw etycznych i gotowości do ich przestrzegania w życiu.

W przypadku uczniów branżowej szkoły I stopnia, którzy realizują przedmiot w zakresie podstawowym, efekty kształcenia są ukierunkowane głównie na kształtowanie kompetencji przedsiębiorczych (w tym zarządzania sobą i swoimi finansami) oraz

związane z podstawowymi umiejętnościami dotyczącymi analizy elementów otoczenia biznesowego pod kątem identyfikacji możliwych szans do uruchomienia własnej działalności gospodarczej, ale również przygotowaniem do wejścia na rynek pracy.

Realizacja zakładanych celów przedmiotu będzie możliwa przy wykorzystaniu w procesie edukacyjnym nowoczesnych metod kształcenia, w tym uczenia się przez działanie, i stosowanie środków dydaktycznych wykorzystujących nowe technologie i narzędzia cyfrowe.”,

- d) uchyla się część zatytułowaną „**PODSTAWY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI**”,
- e) po części zatytułowanej „**PODSTAWY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI**” dodaje się część zatytułowaną „**BIZNES I ZARZĄDZANIE**” w brzmieniu:

„BIZNES I ZARZĄDZANIE

Cele kształcenia – wymagania ogólne

I. Wiedza.

1. Charakteryzowanie elementów kompetencji przedsiębiorczych, wyjaśnianie zależności zachodzących między nimi oraz rozumienie ich roli we współczesnym świecie.
2. Rozumienie znaczenia i wyzwań pracy zespołowej oraz poznanie technik ją wspomagających.
3. Charakteryzowanie etapów zarządzania projektami.
4. Identyfikowanie podstawowych rodzajów ryzyk związanych z realizacją projektów.
5. Wyjaśnianie mechanizmów funkcjonowania gospodarki rynkowej, powiązań między jej podmiotami oraz poznanie roli państwa w procesach gospodarczych.
6. Zaznajomienie się z prawami i instytucjami chroniącymi konsumenta.
7. Rozumienie różnych postaw ludzi wobec pieniędzy i konsekwencji z nich wynikających.
8. Rozumienie metod aktywnego poszukiwania pracy.
9. Wyjaśnianie zasad zarządzania przedsiębiorstwem.
10. Znajomość procesu planowania własnego biznesu.

II. Umiejętności i stosowanie wiedzy w praktyce.

1. Analiza własnych kompetencji przedsiębiorczych oraz przygotowanie planu działania zmierzającego do ich rozwoju.
2. Skuteczne organizowanie pracy zespołu w celu realizacji określonego zadania.
3. Prowadzenie dyskusji i argumentowanie w trakcie pracy zespołowej.
4. Formułowanie i uzasadnianie celów, planowanie, prezentowanie zakresu i realizacja prostych zadań projektowych.
5. Samodzielne obserwacje zjawisk zachodzących w gospodarce i wyciąganie na ich podstawie prostych wniosków.
6. Uwzględnianie w podejmowanych decyzjach dotyczących życia prywatnego i planów na przyszłość prostych informacji gospodarczych oraz podstawowych wskaźników ekonomicznych.
7. Planowanie budżetu gospodarstwa domowego ze świadomością konsekwencji nadmiernego zadłużania się.
8. Dobieranie oferty usług finansowych do własnych potrzeb.
9. Dobieranie odpowiednich form oszczędzania i inwestowania adekwatnie do sytuacji gospodarstwa domowego.
10. Obserwowanie i rozpoznawanie kompetencji oczekiwanych na dynamicznie zmieniającym się rynku pracy.
11. Sporządzanie dokumentów aplikacyjnych.
12. Kształtowanie umiejętności autoprezentacji i formułowania konstruktywnych opinii zwrotnych.
13. Samodzielne analizowanie zjawisk zachodzących w najbliższym otoczeniu i wyciąganie na ich podstawie pomysłów na własny biznes.
14. Przygotowanie do planowania własnej działalności gospodarczej.

III. Kształtowanie postaw.

1. Dostrzeganie znaczenia i konieczności ciągłego doskonalenia kompetencji przedsiębiorczych w życiu osobistym i społeczno-gospodarczym.
2. Dostrzeganie znaczenia kreatywnego myślenia w tworzeniu pomysłów na biznes oraz rozwiązywaniu problemów w życiu osobistym i zawodowym.

3. Docenianie roli przedsiębiorców budujących w sposób odpowiedzialny konkurencyjną gospodarkę oraz dostrzeganie znaczenia wolności gospodarczej i własności prywatnej jako filarów gospodarki rynkowej.
4. Przyjmowanie postaw patriotyzmu gospodarczego, rozumianego jako odpowiedzialność konsumentów i ludzi biznesu za dobrobyt gospodarczy i społeczny kraju.
5. Dostrzeganie konsekwencji działań nieetycznych związanych z finansami.
6. Świadomość konsekwencji związanych z nieodpowiedzialnym zadłużaniem się.
7. Samoświadomość i przyjmowanie odpowiedzialności za swoją karierę zawodową.
8. Docenianie roli postaw przedsiębiorczych pracowników w rozwoju biznesu.
9. Docenianie roli przedsiębiorcy i osób zarządzających w osiągnięciu celów przedsiębiorstwa.
10. Otwarcie na szanse pojawiające się w otoczeniu, podejmowanie inicjatywy, pomysłowość oraz determinacja w realizacji celów.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- I. Osoba przedsiębiorcza we współczesnym świecie: przedsiębiorczość w gospodarce rynkowej, kompetencje przedsiębiorcze i metody ich doskonalenia, umiejętności interpersonalne, praca zespołowa, kreatywne myślenie, rola innowacji w przedsiębiorczości. Uczeń:
 - 1) identyfikuje cechy człowieka przedsiębiorczego, rozpoznaje je u siebie oraz określa związek zachowania się osoby przedsiębiorczej z szansami, jakie stwarza gospodarka rynkowa;
 - 2) dostrzega znaczenie przedsiębiorczości, w tym innowacyjności i kreatywności w życiu osobistym i gospodarczym;
 - 3) identyfikuje składowe kompetencje osoby przedsiębiorczej (w zakresie wiedzy, umiejętności, postaw) oraz zależności zachodzących między nimi, a także dokonuje analizy własnych kompetencji oraz przygotowuje plan rozwoju kompetencji przedsiębiorczych;

- 4) wyjaśnia rolę umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej jako elementu kompetencji przedsiębiorczych oraz stosuje różne formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej we współdziałaniu z innymi;
- 5) rozpoznaje techniki wywierania wpływu na ludzi i stosuje sposoby obrony przed technikami manipulacji;
- 6) stosuje techniki zarządzania czasem w pracy indywidualnej oraz zespołowej;
- 7) charakteryzuje etapy oraz stosuje metody wspomagające podejmowanie decyzji;
- 8) wyjaśnia znaczenie pracy zespołowej, charakteryzuje główne bariery w budowaniu zespołu oraz organizuje jego pracę w celu realizacji określonego zadania;
- 9) wyjaśnia, na czym polega kreatywne myślenie oraz jego znaczenie w procesie identyfikacji szans rynkowych na nowe przedsięwzięcie biznesowe lub społeczne;
- 10) charakteryzuje najważniejsze bariery oraz stosuje techniki pobudzające kreatywne myślenie w pracy indywidualnej oraz zespołowej;
- 11) charakteryzuje rodzaje i źródła innowacji, a także wyjaśnia ich wpływ na zdolności konkurencyjne przedsiębiorstw na rynku.

II. Zarządzanie projektami: specyfika projektu, zakres, etapy i cele projektu, planowanie zadań projektowych, budżet i harmonogram działań, role w projekcie i podział zadań, podsumowywanie zadań projektowych. Uczeń:

- 1) rozumie istotę projektu, identyfikuje i omawia poszczególne etapy projektu oraz charakteryzuje je na wybranym przykładzie;
- 2) definiuje cele projektu, wykorzystując technikę SMART;
- 3) wyróżnia zadania w projekcie i określa role w projekcie poszczególnych członków zespołu (na wybranym przykładzie);
- 4) przygotowuje harmonogram i prosty budżet projektowy na podstawie zebranych danych;
- 5) w czasie realizacji przykładowych zadań projektowych wprowadza zmiany do wcześniej zaplanowanych prac;

- 6) sporządza zwięzłe sprawozdania z przeprowadzonych zadań projektowych, analizując powstałe problemy i zidentyfikowane ryzyka.

III. Gospodarka rynkowa: przedsiębiorczość w gospodarce rynkowej, cechy gospodarki rynkowej, rodzaje rynków, podmioty gospodarki rynkowej, mechanizm rynkowy, rola państwa w gospodarce, konsument na rynku. Uczeń:

- 1) dostrzega znaczenie przedsiębiorczości w rozwoju społeczno-gospodarczym w skali lokalnej, regionalnej, krajowej i globalnej;
- 2) wykazuje zalety gospodarki opartej na mechanizmie rynkowym, doceniając fundamentalne wartości, na jakich się opiera (wolność gospodarcza, prywatna własność);
- 3) analizuje funkcje rynku i rozróżnia rodzaje rynków;
- 4) charakteryzuje podmioty gospodarki rynkowej, w tym gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa oraz określa zależności między nimi;
- 5) wyjaśnia prawo popytu i podaży oraz charakteryzuje czynniki wpływające na wielkość popytu i podaży;
- 6) charakteryzuje organizacje i instytucje prokonsumenckie oraz potrafi korzystać z praw przysługujących konsumentom, w tym składać reklamację.

IV. Finanse osobiste: postawy wobec pieniędzy, budżet gospodarstwa domowego, dojrzałość finansowa, spirala zadłużenia, formy oszczędzania i inwestowania, usługi bankowe, bezpieczeństwo bankowości elektronicznej, finansowe zabezpieczenie przyszłości, ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia majątkowe i na życie, inwestowanie na Giełdzie Papierów Wartościowych. Uczeń:

- 1) rozróżnia podstawowe postawy ludzi wobec pieniędzy, wymienia wady i zalety każdej z nich, identyfikuje swoją postawę oraz omawia poziomy dojrzałości finansowej;
- 2) wymienia podstawowe zasady tworzenia budżetu gospodarstwa domowego, formułuje praktyczne rady pozwalające poprawić jakość zarządzania budżetem oraz unikać spirali zadłużenia;

- 3) wymienia rodzaje podatków w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem tych podatków, których podatnikami są członkowie gospodarstwa domowego;
- 4) dobiera odpowiednie sposoby rozliczeń i możliwe do zastosowania ulgi w podatku dochodowym od osób fizycznych (PIT);
- 5) rozróżnia formy oszczędzania i podstawowe formy inwestowania (w tym inwestowania spekulacyjnego), ocenia je z punktu widzenia ryzyka, przewidywanych zysków oraz płynności;
- 6) ma świadomość pułapek związanych z wyborem podstawowych form oszczędzania i inwestowania, wykazuje różnice między inwestowaniem i hazardem oraz przeprowadza symulowaną alokację środków finansowych w wybrane formy oszczędzania i inwestowania;
- 7) analizuje oferty usług banków oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w zakresie kont osobistych, kart płatniczych, lokat terminowych, kredytów i pożyczek oraz oferty pozabankowych instytucji pożyczkowych, uwzględniając realną stopę procentową;
- 8) rozumie zasady bezpieczeństwa i dostrzega zagrożenia przy korzystaniu z bankowości elektronicznej;
- 9) dostrzega konieczność wczesnego rozpoczęcia systematycznego oszczędzania i inwestowania środków finansowych na emeryturę, będąc świadomym efektów finansowych związanych z procentem składanym dla długiego okresu lokowania środków;
- 10) charakteryzuje system zabezpieczenia społecznego (ubezpieczenia społeczne i zdrowotne) oraz rodzaje ubezpieczeń (osobowych i majątkowych) według różnych kryteriów i porównuje oferty zakładów ubezpieczeń na przykładzie ubezpieczenia nieruchomości lub pojazdów mechanicznych, ze szczególnym uwzględnieniem relacji zakresów ochrony oraz sum ubezpieczeń do wysokości składki;
- 11) charakteryzuje rodzaje papierów wartościowych oraz objaśnia mechanizm inwestowania w akcje na giełdzie papierów wartościowych na przykładzie Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie;
- 12) krytycznie analizuje przykładową umowę kredytu lub pożyczki;

- 13) dyskutuje na temat wad i zalet samodzielnego inwestowania na giełdzie i inwestowania w fundusz inwestycyjny.

V. Osoba przedsiębiorcza na rynku pracy: kariera zawodowa, poszukiwanie pracy, rozmowa kwalifikacyjna, autoprezentacja, formułowanie opinii zwrotnej, etyka w pracy. Uczeń:

- 1) na podstawie analizy ścieżki karier znanych ludzi i własnych oczekiwań planuje swoją karierę zawodową, wymieniając jej etapy i zapisuje je na osi czasu;
- 2) formułuje własne cele zawodowe zgodnie z zasadą SMART z zachowaniem równowagi z planami w życiu prywatnym oraz opisuje możliwości ich realizacji;
- 3) opracowuje plan swojej ścieżki edukacyjnej z wykorzystaniem wybranej metody podejmowania decyzji;
- 4) analizuje swoje kompetencje, porównując je z oczekiwaniami pracodawców, i ocenia swoje szanse na rynku pracy;
- 5) analizuje oferty pracy, wskazuje najbardziej i najmniej poszukiwane zawody oraz identyfikuje potencjalne trudności w znalezieniu pracy przez osoby bezrobotne;
- 6) przygotowuje własne dokumenty aplikacyjne;
- 7) dokonuje autoprezentacji jako kandydat do pracy i na podstawie konstruktywnej informacji zwrotnej koryguje swoje wystąpienie;
- 8) rozumie zasady prowadzenia rozmów kwalifikacyjnych i przygotowuje scenariusz takiej rozmowy;
- 9) wymienia podstawowe prawa i obowiązki pracownika (w tym młodocianego) i pracodawcy;
- 10) identyfikuje konsekwencje nieetycznych zachowań w relacjach pracownik – pracodawca.

VI. Przedsiębiorstwo: zarządzanie przedsiębiorstwem, własny biznes i jego otoczenie, finanse przedsiębiorstwa, etyka w biznesie, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw. Uczeń:

- 1) rozumie istotę procesu zarządzania przedsiębiorstwem i dostrzega znaczenie zarządzania w osiągnięciu jego celów przedsiębiorstwa;
- 2) dyskutuje na tematy związane z prowadzeniem biznesu podczas spotkania z przedsiębiorcą;
- 3) inspirując się doświadczeniami własnymi i znanych przedsiębiorców oraz bazując na zebranych informacjach z rynku (zachowania klientów i konkurentów), znajduje pomysł na własną działalność gospodarczą, oceniając go pod względem innowacyjności;
- 4) w ramach pracy projektowej przygotowuje w zespole wstępną koncepcję własnego biznesu;
- 5) analizuje mikro- i makrootoczenie przedsiębiorstwa, identyfikuje mocne i słabe strony oraz szanse i zagrożenia projektowanego przedsiębiorstwa;
- 6) prognozuje efekty finansowe projektowanego przedsiębiorstwa na podstawie zestawienia planowanych przychodów i kosztów;
- 7) rozróżnia zachowania etyczne i nieetyczne w biznesie, w tym przejawy korupcji w życiu gospodarczym oraz rozumie istotę i cele społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;
- 8) dokonuje prezentacji koncepcji własnego biznesu oraz na podstawie komunikatów zwrotnych modyfikuje jej elementy.

Warunki i sposób realizacji

Wymagania w zakresie podstawowym podzielono na sześć części:

- 1) osoba przedsiębiorcza we współczesnym świecie;
- 2) zarządzanie projektami;
- 3) gospodarka rynkowa;
- 4) finanse osobiste;
- 5) osoba przedsiębiorcza na rynku pracy;
- 6) przedsiębiorstwo.

Każda z sześciu części koncentruje się na innych aspektach przedsiębiorczości i ma na celu kształtowanie i wzmacnianie kompetencji przedsiębiorczych w różnych sferach życia.

Kształcenie powinno rozpocząć się od identyfikacji cech człowieka przedsiębiorczego i rozpoznania cech osoby przedsiębiorczej, które mają szczególne znaczenie w gospodarce rynkowej. Z tego powodu w dziale pierwszym (osoba przedsiębiorcza we współczesnym świecie) duży akcent położono na identyfikację składowych kompetencji osoby przedsiębiorczej (nie tylko w zakresie wiedzy, ale przede wszystkim umiejętności i postaw), w tym na kreatywność, komunikację, kooperację i krytyczne myślenie. Istotna jest umiejętność autodiagnozy tych kompetencji u ucznia wraz ze znalezieniem sposobów ich wzmocnienia. W tej części uczniowie dowiadują się między innymi w jaki sposób skutecznie komunikować się we współdziałaniu z innymi, jak stosować techniki wpływu i bronić się przed technikami manipulacji, jak skutecznie zarządzać czasem, jakie stosować metody przy podejmowaniu decyzji, jak zbudować zespół i zorganizować jego prace oraz jak wzmocniać kreatywność i pobudzać innowacyjność.

Druga część (zarządzanie projektami) pozwala uczniom poznać specyfikę projektów i opanować podstawowe kompetencje związane z ich skutecznym wdrażaniem. Uczniowie, realizując przykładowe projekty, dowiadują się jakie są etapy projektu i jakie działania muszą podjąć na każdym z etapów, żeby zwiększyć prawdopodobieństwo finalnego sukcesu w swoich własnych przedsięwzięciach biznesowych lub społecznych. Uczniowie w trakcie realizowania etapu inicjowania i planowania projektu opanowują jak poprawnie zdefiniować cele projektu, jak wyróżnić zadania i określić role w projekcie, a także jak stworzyć prosty harmonogram i budżet projektowy. Natomiast na etapie realizowania projektu uwaga uczniów zostaje skupiona na konieczności wprowadzania zmian do wcześniej zaplanowanych prac, a etap zamknięcia ma umożliwić zdobycie kompetencji umiejętnego raportowania, analizowania powstałych problemów i definiowania ryzyk. Wprowadzenie takich zagadnień oraz zdobywanie takich kompetencji przez uczniów w trakcie realizacji przedmiotu biznes i zarządzanie na początkowym etapie nauczania jest istotne, ponieważ stanowią one podstawę do realizowania kolejnych treści w formie projektów realizowanych przez uczniów w zespołach.

Istotą trzeciej części (gospodarka rynkowa) jest przybliżenie uczniom mechanizmów funkcjonowania gospodarki rynkowej oraz powiązań między jej podmiotami, a także poznanie roli państwa w procesach gospodarczych. Celem takiego podejścia jest to, aby uczeń mógł samodzielnie obserwować zjawiska zachodzące w gospodarce i wyciągać na tej podstawie wnioski dotyczące własnej przyszłości. W ramach tego obszaru uczniowie wzmacniają swoje kompetencje pozwalające oceniać wpływ podstawowych zjawisk ekonomicznych i dokonywanych wyborów na ich osobistą sytuację (jako konsumenta) oraz sytuację innych podmiotów gospodarczych. Uczniowie zostają również zaznajomieni z prawami konsumenta i instytucjami chroniącymi konsumenta.

Celem kolejnego działu (finanse osobiste) jest przygotowanie uczniów do podejmowania odpowiedzialnych decyzji finansowych ze świadomością przyszłych konsekwencji, w tym związanych z nieodpowiedzialnym zadłużaniem się i nie zabezpieczeniem środków finansowych na okres mniejszej aktywności zawodowej. Jest to realizowane przez uświadomienie istnienia różnych postaw ludzi wobec pieniędzy, przyswojenie zasad racjonalnego prowadzenia budżetu gospodarstwa domowego, uświadomienie konieczności oszczędzania, w tym działania związanego z zabezpieczeniem finansowym w przyszłości, uwrażliwienie na ryzyko różnych form inwestowania aż po konkretne zalecenia związane z korzystaniem z określonych produktów finansowych i bardziej świadome egzekwowanie praw klienta usług finansowych.

W piątej części (osoba przedsiębiorcza na rynku pracy) uwaga uczniów została skoncentrowana na kształtowaniu i wzmacnianiu ich przyszłej pozycji na rynku pracy. W tym celu uczniowie analizują i porównują swoje kompetencje z oczekiwaniami pracodawców oraz podejmują działania związane ze świadomym planowaniem swojej przyszłości (zarówno zawodowej jak i edukacyjnej). W ramach realizacji tej części uczniowie również rozwijają kompetencje związane z aktywnym poszukiwaniem pracy.

W ostatniej części (przedsiębiorstwo) uczniowie samodzielnie analizują zjawiska zachodzące w najbliższym otoczeniu i formułują na ich podstawie pomysły na

własny biznes i przygotowują się do planowania własnej działalności gospodarczej z uwzględnieniem aspektów finansowych, etyki i społecznej odpowiedzialności biznesu.

Dla realizacji poszczególnych części ważne jest kształtowanie umiejętności wyszukiwania, pozyskiwania, przetwarzania i analizy danych gospodarczych z różnych źródeł i prowadzenia prostych badań rynkowych w celu weryfikacji atrakcyjności pomysłów na przedsięwzięcie biznesowe lub społeczne.

W przedmiocie biznes i zarządzanie przeważają wymagania szczegółowe związane z kształtowaniem konkretnych umiejętności i wykorzystywaniem wiedzy w sposób praktyczny. Z tego też powodu realizacja powyższych celów i treści możliwa jest przy wykorzystaniu w procesie kształcenia nowoczesnych metod nauczania i materiałów edukacyjnych wykorzystujących nowe technologie i narzędzia cyfrowe.

Zalecane formy pracy, metody i techniki kształcenia to:

- 1) praca zespołowa;
- 2) realizacja zadań metodą projektów;
- 3) wykorzystanie studiów przypadków biznesowych (*case studies*);
- 4) analiza rzeczywistych doświadczeń firm polskich i zagranicznych;
- 5) symulacje biznesowe;
- 6) dyskusje;
- 7) symulacje inwestycyjne;
- 8) prezentacje pomysłów na przedsięwzięcie biznesowe lub społeczne z obroną proponowanych rozwiązań;
- 9) wizyty studyjne oraz wywiady z potencjalnymi odbiorcami, przedsiębiorcami, klientami;
- 10) elementy grywalizacji.

Każda z powyższych form, metod i technik powinna służyć odzwierciedlaniu rzeczywistości społeczno-gospodarczej w sposób odpowiadający możliwościom poznawczym uczniów.”;

- 3) w załączniku nr 6 uchyla się część zatytułowaną „**PODSTAWY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI**”.

§ 2. 1. Podstawę programową kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, stosuje się począwszy od roku szkolnego 2023/2024.

2. Podstawę programową kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu dotychczasowym, w zakresie przedmiotu technika stosuje się w roku szkolnym:

- 1) 2023/2024 w stosunku do uczniów klasy V i VI szkoły podstawowej;
- 2) 2024/2025 w stosunku do uczniów klasy VI szkoły podstawowej.

3. Podstawę programową kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej, stanowiącą załącznik nr 6 do rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, stosuje się począwszy od roku szkolnego 2023/2024 w semestrze I klasy I szkoły policealnej, który rozpoczyna się z dniem 1 września 2023 r. lub z dniem 1 lutego 2024 r., a w latach następnych również w kolejnych klasach i semestrach tej szkoły.

4. Podstawę programową kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej, stanowiącą załącznik nr 6 do rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się w roku szkolnym 2023/2024 i 2024/2025 w stosunku do uczniów, którzy rozpoczęli kształcenie w semestrze I klasy I szkoły policealnej przed dniem 1 września 2023 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 września 2023 r.

MINISTER EDUKACJI I NAUKI

Za zgodność pod względem
prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Damian Lutostański

Zastępca Dyrektora

/ – podpisano cyfrowo/